bloc-notes

CHESTIA ZILEI

Toma Aurel

Dela un timp, boxul nostru trăeşte prin veştile bune cari îi vin... de peste Ocean. Ni s'ar părea mai simplu, să culeagă aceste veşti, mai din apropiere. Dela Gib, sau dela Roxi. Eventual, chiar dela Paris.

Se pare însă, că un curent de americanizare a cuprins întregul nostru box. Nu ne mai interesează Gibul, nici Roxy, nici maeştrii noştri, nici chiar Parisul. Ne-am dedicat exclusiv, Americei.

Afecţiunea este lăudabilă. Fiindcă ni se pare mai interesant — oricum !... — să aşteptăm o nouă victorie la New-York a lui Toma Aurel, decât să ne extaziem, împreună cu toată Naţia, în faţa unei vizite a oficialilor Federaţiei române de box, la o sală periferică a boxului bucureştean...

Sunt utile, desigur, şi aceste vizite. Fără ele, pugilismul românesc ar rămâne chiar fără nici-o activitate. în Capitală.

S'ar răci relaţiunile dintre oficiali şi centuriile de boxeuri cu drept de vot, iar tramvaele — oricum !... — ar fi mai puţin aglomerate. In total deci, un deficit de diferite nuanţe şi cu numeroase victime...

Dar oricât ne-ar interesa stabilitatea actualului Comitet al Federaţiei române de box şi excedentul anual al societăţii de tramvae, suntem obligaţi să mărturisim aici o infirmitate: preferăm acestor nobile şi sportive performanţe locale, veştile rare şi mai puţin nobile în privinţa matchurilor lui Toma Aurel, în America.

Ne-am americanizat şi noi.

Deaceia, odată cu miile de sportivi cari au trecut pe sub controlul privirilor, ultima telegramă din America, cu ştirea unei noui victorii a lui Toma Aurel la New-York, am exultat şi noi, sub torentul de optimism pe care l-a transportat în ţară, ultima victorie americană a lui Toma.

Invinsul său, desigur, nu poartă în nume şi în palmares, petea unei valori transcendente. I se pot găsi cu oarecare migăleală critică, dovezi palpabile de artritism sportiv.

In ascensiunea unui campion însă, obstacolele de dimensiuni miniaturale, sunt frequente. Ne bucurăm chiar că în itinerariul lansării lui Toma, în America, nu s'au fixat dela început hârtopuri cu perspective de răsturnare probabilă.

Deocamdată, doi boxeuri americani au coborît ringul new-yorkez cu fălcile umflate de răpăiala pumnilor unui boxeur român. Ziarele americane sunt obligate să comenteze evenimentul. Au şi făcut-o. Iar orizontul carierii lui Toma se limpezeşte treptat, sub reflectoarele unor izbânzi cari îl duc aproape sigur spre ţărmul campionatului mondial.

In ziua aceia, boxul românesc va trăi numai pentru mirajul unei noui victorii a lui Toma. Cine-ar putea să spună că izbânda aceasta capitală este imposibilă ?...

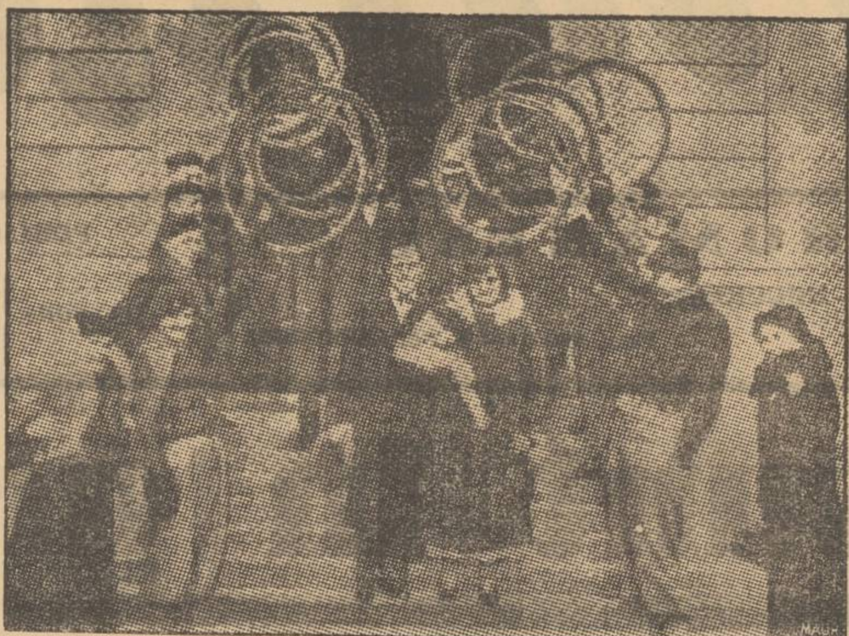
Dar până la încercarea cea mare, suntem sortiţi să jubilăm pe meteorezurile mai puţin impresionante ale unor victorii pregătitoare.

Telegramele ne-au acordat eri un astfel de prilej.

Nu este excepţional. Dar depăşeşte în orice caz ocupaţiunile curente ale boxului românesc, sufocat în ţară de reuniuni periferice şi vizite oficiale...

George Fulga

NUNTA!...

Nunta unui ciclist la Paris: Camarazii mirelui au format o gardă de onoare cu... roţi de bicicletă.

A doua zi după debutul meu la această rubrică, fiecare avea să-mi spună una bună pentru culisele tale».

In genere «poanta teribilă», se reduce la un cancan sau vreo poliţă de plătit unui cunoscut.

Câteodată — şi spre desnădejdea mea, destul de rar — poanta este utilizabilă.

In genere însă, conversaţia decurge cam în felul următor:

— Ştii? ţi-am citit culisele tale de azi, mi-au plăcut!

— Eşti drăguţ!

— Nu, nu! Foarte serios! Dar să-ţi dau eu una bună.

— Imi faci un real serviciu!

— Tot cu Titi Barosanul. Ştii! E director la bae la Vox!

— Daaa? Nu ştiam?...

— Dacă-ţi spun eu. Dar ascultă! Era azi la bae de o veselie neobişnuită.

Toţi îl întrebau

— Ce-i cu dumneata nea Titi?

— Ce să fie, sunt bucuros că băeţii mei sunt în formă mare. Auzi cu 21 la 0 a bătut azi Unirea Tricolor pe Set!

Printre auditorii lui era un domn gras, cu părul cărunt şi cu o figură de răzeş moldovean.

— Cine crezi că era?

— De unde să ştiu?...

— Era Mihail Sadoveanul

— Daaa .. Şi pe urmă?

— Pe urmă? Nimic!

— Dar spuneai că ai una formidabilă;

Unde e poanta aci?

— Bine, asta o găseşti tu, eu ţi-am spus numai faptele!

*

Noroc că se găsesc şi alţii cari te salvează cu spirite mai reuşite.

In această privinţă balul Unirei Tricolor a fost o adevărată comoară

D. Nae Lucescu, inimosul conducător al oborenilor, povestea una bună, cu pretenţiuni de strictă autenticitate.

— Să vezi ce mi s'a întâmplat!

Intr'o zi vine acasă la mine un tip pe care nu'l cunoşteam şi căruia, dela o poştă îi puteai descifra amprentele de provincial.

Deşi îl văzusemm intrând în curte îl las să sune şi trimit servitoarea să vadă ce doreşe. Eu ascultam conversaţia.

— Vă rog, pot vorbi cu domnul Lucescu?

— Cu care dintre fraţi? Cu domnul Niicu, cu d. Ştefan sau cu d. Jean, consilierul?

— Nu ştiu,. dar ăla care are o noră la Craiova.

*

Dar balul Unirei Tricolor mi-a prilejuit o scenă de cel mai autentic humor.

Era la ziuă, când lumea începuse să se îngheme la garderobă.

Din spatele meu aud o voce cunoscută care se adresează unui domn ce-şi îmbrăca grăbit un frumos palton, cu un guler de biber veritabil.

Dumneata eşti domnul Paul Bandi, din şoseaua Mihai Bravu?

— Nu! Dar dece?

— Vezi! Acela sunt chiar eu. Şi paltonul pe care-l îmbraci este al lui...

*

In zorii zilei, când obosit de noaptea pierdută mă îndreptam spre casă, pe bulevardul Elisabeta întâlnesc pe Chibrit, popularа figură a galeriei bucureştene şi nelipsitul tuturor chefurilor de după match.

Făcut criţă sta cu picioarele într'o băltoacă privind imaginea ce i se profila, bolborosea ceva. M'am apropiat şi am putut surprinde următorul crâmpeiu:

— Nenorocitule! Beţivule! Nu vezi în ce hal ai ajuns? Tocmai în băltoaca asta ţi-ai găsit să te culci? Aşa îţi trebue, bea acuma apă!

*

Inainte de a ajunge acasă, am mai făcut şi un mic popas la cafeul Regal.

N'am fost surprins de aspectul de cavou al localului, în care clienţii cei de cu seară, aveau feţe descompuse, iar fumul plutea în nori groşi ce-i puteai despărţi cu cuţitul. Am fost surprins în schimb de întrebarea unui confrate, adresată unui domn ce confiscase toate gazetele ce-şi făcuseră deja apariţia.

— Vă rog, domnule, ziarul pe care şedeţi, îl citiţi?

*

Tot aci, la «Regal», am aflat de reclamele prospect trimise de un cunoscut internaţional, care actualmente este proprietarul unui magazin de articole de sport şi care sună în felul următor:

«Rugăm onorata clientelă să nu confunde întreprinderea noastră cu alte întreprinderi necinstite asemănătoare».

— Val. fg. —

De prin lume adunate

COMITET DE DOAMNE SAU CUM SE SCRIE ISTORIA

Excelenta revistă de specialitate «Football», care este în acelaş timp oficiosul federaţiei franceze de specialitate, se ocupă cu destul de mare atenţiune de evenimentele importante dela noi.

Faptul se datoreşte în bună parte şi prieteniei personale pe care directorul acestei reviste, d. Marcel Rossini, o are cu câţiva confraţi bucureşteni.

Totuşi acest lucru nu împiedica, ca adeseori, revista de sub conducerea d-sale să fie greşit informată.

Astfel în ultimul număr sosit la Bucureşti, la rubrica ecourilor, înregistrează următoarele:

Comitet de doamne.

«Nu ! Nu este nici o eroare în acest titlu.

Este un comitet şi nu un club de doamne. Aşa trebue citit !

De altfel acest comitet este chemat să se ocupe de bărbaţi şi pentru a preciza, de jucătorii de la «Juventus» unul din marile cluburi ale Bucureştiului.

Comitetul de doamne — şi sunt rugate cele mai frumoase reprezentante ale sexului slab a participa la lucrările lui— este delegat a se ocupa cu deplasările echipei, cu ceaiurile de după antrenament, cu balurile şi cu seratele de după match...

Ah ! A fi footballist de talent la Juventus din Bucureşti este o fericire !»

Nu cred că jucătorii Juventusului pot spune chiar acelaş lucru.

Gloriosul club bucureştean trece actualmente printr'o criză destul de accentuată.

Toată eroarea confratelui parizian cred că este dintr'o interpretare greşită a unei ştiri publicate de noi şi anume: că d-na Colette Urlăţeanu, soţia preşedintelui clubului Juventus a fost aleasă preşedintă a Jureş Clubului.

De aci toată confuzia. Regretăm că trebue să decepţionăm pe entuziastul redactor francez.

PERFECŢIUNE TECHNICĂ

Hugo Meisl, fostul dictator al football-ului austriac (cu o spătămână înainte de a muri) fusese desemnat ca arbitru în cazul Braine care creea adevărate dificultăţi raporturilor de bună prietenie dintre Belgia şi Cehoslovacia.

Pentru această chestiune, Meisl s'a deplasat la Zürich unde d. Schricker, secretarul casier al F. I. F. A.-ei l-a luat să facă o plimbare cu automobilul pentru a dmira splendidele împrejurimi ale frumosului oraş elveţian

Era într'o Duminică după amiază. Cei doi pontifi ai soccerului mondial stăteau comod instalaţi în fotoliile pluşate ale maşinei, admitând peisagiile ce li se desfăşurau prin faţa ochilor, ascultând în acelaş timp şi emisiunea postului de radio Viena.

In acest fel, putea în aelaş timp să fie prezent şi la un important match ce se disputa la Viena şi care era transmis prin radio.

HUMI: INAMICUL PUBLIC No. 1!...

Jucătorii greci boicotează cluburile de cari aparţin, cerând salarii echivalente cu ale venusistului

Un senzaţional reportaj dela corespondentul nostru din Grecia

ATHENA, 22. — Footballul elen trece printr'o mare criză.

Extrădarea lui Humi şi, acum în urmă a lui Beffa, a produs o adevărată revoluţie printre jucătorii greci.

Succesele obţinute de fostul jucător al lui Ethnicos» în rândurile venuişstilor, precum şi perspectiva lui Beffa de a atinge aceiaşi situaţiei au produs o adevărată efervescenţă printre vedetele soccerului athenian şi a celui din Salonic.

Toţi sunt tentaţi de perspectiva de a veni în România.

Bucureştiul a devenit Mecca ideal pentru jucătorii eleni.

Efectele succeselor lui Humi în România se resimt în Grecia într'o mult mai mare măsură decât se poate imagina.

Un adevărat boicot la jucătorilor se produce, actualmente chiar contra cluburilor în cari ei activează.

Toate «vedetele», pretind salarii şi funcţiuni echivalente cu ale lui Humi.

Intâlnirile de campionat au avut de suferit enorm depe urma acesta.

La matchul Ethnicos—Olimpicos, din cauza boicotului jucătorilor cari nu mai vor să activeze până nu li se satisfac pretenţiunile, conducătorii cluburilor s'au văzut obligaţi să prezinte formaţii compuse în majoritate cu juniori.

Intreaga presă elenă continuă să comenteze pe larg cazul Beffa şi îl acuză pe Humi de toată degringolada care s'a produs în football-ul grec.

Opinia publică, montată de campaniile de presă cari se publică zilnic, l-a decretat pe Humi «Inamicul public No. 1».

El este acuzat de faptul că prin oferte surâzătoare caută să tenteze pe toţi bunii jucători greci de a veni la Bucuresti.

CAZUL VIKELIDE

In această privinţă se bate mare monedă pe chestiunea Vikelide, care după cum se ştie era în tratative cu Venus.

Federaţia elenă afirmă chiar că se află în posesia unei scrisori a lui Humi prin care i se fac propuneri de a părăsi Athena pentru a se stabili la Venus, în Bucuresti.

Ziarele elene afirmă că neobţinerea formelor necesare pentru extrădarea lui Vikelide — din cauza opoziţiei făcute de comitetul coloniei române din Grecia — a făcut pe Vikelide şi chiar pe Humi să facă dificultăţi la extrădarea lui Beffa.

Humi ţinea să joace cu fostul său coechipier Vikelide.

Campaniile de presă cari se duc în această privinţă, acuză clubul Venus de procedee ilegale şi cere federaţiei o atitudine mai hotărâtă: anume denunţarea cazului F. I. F. A-ei.

VAZOS A DECLARAT GREVA

Deasemenea sunt acuzaţi şi membrii federaţiei elene că au acordat extrădarea lui Humi şi Befa cu atâta uşurinţă numai pentru a dezorganiza cluburile rivale adică Ethnicos şi Aris.

După cum se ştie, majoritatea membrilor federaţiei elene o formează conducători ai clubului Olympicos, din Pireu.

Cu toate acestea nici Olympicos nu a scăpat de aceste frământări, deoarece doi din cei mai buni jucători, înaintaşul centru, Vazos şi extrema stângă Alifagis, au declarat grevă până nu li se satisfac pretenţiile de a li se da salarii echivalente cu ale lui Humi dela Bucureşti.

In aceste condiţiuni un voiaj în patria sa natală sau chiar a clubului Venus, în starea actuală de spirit, ar fi foarte riscată.

Noroc însă că acest lucru nu se anunţă pe curând

GEO HANIOTIS

VOX POPULI !...

CUPLAREA MATCHURILOR

«Sunt un sportiv pasionat, şi pot să vă spun că mă duc la toate partidele, bine înţeles când am timp. Şi cum n'am timp decât Duminică, asist numai la matchurile din această zi. Din această cauză am aflat cu plăcere că primele matchuri de Campionat se vor juca împreună pe arena Venus.

In categoria aceasta sunt foarte mulţi spectatori. Ocupaţi în timpul zilei, foarte mulţi sportivi nu pot veni la matchurile ce se dispută în timpul săptămânii.

Cred că ar fi bine ca cel puţin în Capitală matchurile să fie cuplate. Toţi sportivii ar putea veni la teren, şi cluburile n'ar pierde nimic.

Cred că ar câştiga chiar, căci la două partide vine mai multă lume, atrasă şi de faptul că joacă patru echipe divizionare şi nu două.

Propun astfel să fie cuplate matchurile de campionat şi cred că părerea mea nu este greşită.

N. IONESCU

O scrisoare a d-lui Grigore Caracostea

D. Gr. Caracostea, preşedintele Federaţiei române de rugby, ne-a scris rugându-ne să desminţim că la Federaţia de rugby ar exista o acţiune de frondă împotriva O. E. T. R.-ului.

Satisfacem cu plăcere cererea d-lui Caracostea.

De altfel, nimeni n'a afirmat acest lucru. In reportajul nostru de eri privitor la neînţelegerile dintre F. R. R. şi O. E. T. R., noi înşine ne-am străduit să dovedim inexistenţa unei fronde rugbyste, împotriva prevederilor legii O. E. T. R.

Iată şi scrisoarea d-lui Gr. Caracostea:

Stimate Domnule Director,

Făcând apel la amabilitatea d-voastră vă rugăm să înseraţi pentru mâine 26 Februarie 1937, următoarea desminţire a Federaţiei de Rugby

«Federaţia de rugby opune cea mai formală desminţire svonului după care, în această Federaţie, ar exista un spirit de frondă faţă de actuala legiuire sportivă şi s'ar dori o intervenţie pe lângă instanţele de contencios în sensul unei plângeri pentru ilegalitatea hotărârelor OETERU-lui».

Cu deosebită stimă şi mulţumiri
GR. CARACOSTEA
Preşedintele federaţiei române de rugby

AVIAŢIE

Un record mondial sovietic omologat

Federaţia Aeronautică Internaţională a omologat recordul de înălţime pentru hidroavioane cu încărcătură comercială de 10.000 kgr. 1942 metri, executat cu un hidroavion monoplan ANT. 22 cu şase motoare «AM—34 R» de câte 800 cai putere fiecare, de către piloţii T. Riabonko şi D. Ilinsky, în ziua de 8 Decembrie 1936, la hidroscala Sebastopolului-Crimeea U. R. S. S.

NOUI INSCRIPŢII IN CALENDARUL AERONAUTIC INTERNAŢIONAL CATEGORIA 2-a

2 Mai — Aero-Club de France şi Liga Aeronautică a Franţei LE MANS — Cupa trienală «Planchon-Ramade» — Premiul internaţional de sferice.

28 Iunie la Aero-Club de France — Paris — Congresul internaţional.

2 Iulie — de Turism — Clasa Turismului Aerian.

30 Iulie — Aero-Cub Royal des Pays-Bas — La Haye — Expoziţia la 15 August — Aeronautică Internaţională «AVIA».

CONFERINŢA TECHNICA INTERNAŢIONALA A AJUTORULUI AERIAN

La cererea guvernului ungar, data conferinţei technice internaţionale a Ajutorului Aerian, a fost modificată. Această conferinţă înscrisă în calendar pentru 5—9 Iunie, este amânată la data de 11—15 Iunie, înţelegându-se că ziua de 12 este rezervată demonstraţiunilor şi concursurilor.

D. Mârsu a rămas cu un şpriţ la jumătatea destinaţiei spre stomac, pentru a-şi dovedi identitatea de meloman. Iar d. Culide, în aceiaş poziţie prezidenţială din capul mesii, pretinde linişte, cu un sâsâit pe care celelalte mese îl respectă urgent şi fără împotrivire:

— Sssst!... S'auzim!...

Doar în a doua jumătate a restaurantului, despărţită de prima printr'un început de arcadă zidită, gălăgia a rămas intactă. In sectorul acesta, melomanii sunt absenţi.

In schimb, capitolul sentimentalismului, are aici o sucursală mai activă.

Intr'o loje, boxeurul Makow se află într'un suspect şi prelungit téte-à-téte cu un profesor de limba engleză, al cărui nume suportă continue diformaţiuni în redactarea vocală a celor care îl pronunţă.

Cu gura inundată de scuipat, englezul îşi joacă în dinţi, un rest de ţigare pe care o muşcă cu o cochetărie nu tocmai virilă.

Neconvins, Makow este interesat mai mult de lista de mâncare — pe care a parcurs-o, în comenzi, aproape în întregime — decât de eforturile de cochetărie ale profesorlui cu gură umedă şi nume greu de pronunţat.

In drum spre celălalt sector al restaurantului, d. Musty — un nou oficial cu vechi şi continue simpatii

Foiletonul Gazetei Sporturilor 5)

8 IUNIE

Mare roman sportiv de *George Fulga*

pentru football şi oficiali — le aruncă run ultimatum autoritar:

— Staţi mai depărtaţi, că 'ncepe să fie suspect!...

Makow se congestionează, zguduit de-un râset lung şi înnecat. Englezul n'a priceput. Continuă să pipăe muşchii boxeurului şi îşi muşcă gata să înghită sfârcul de ţigare pe care o mai simte în colţul gurii.

Câteva mese mai departe, tot într'o loje, un alt boxeur cu muşchii umflaţi şi sentimentalism static, se lasă admirat de pipăelile tandre ale unui cunoscut.

— Ii cunoşti?.. se interesează acelaş informat redactor al ziarului «Torentul», pornit pe razii indiscrete.

— Nu... Nu.... N'am avut plăcerea...

Un zâmbet scurt de superioritate profesională. Apoi, gazetarul cu informaţii generale, serveşte amănuntele de rigoare:

— E un colaj cu sexul nedefinit. Nu se ştie precis care este mascul. Se spune că fac cu schimbul... In schimb, se ştie cine plăteşte... Financiarul colajului este manager al clubului...

Peste începutul acesta de declaraţie informată, orchestra a pus un acoperământ oportun şi fortissimo: începutul unui marş triumfal cu care asistenţa a făcut intrare de operetă, unei noui perechi. De astă dată, unei perechi nesuspectată, cu sexul stabilit şi cu sentimentalitate explicabilă.

In chip de majordom al ceremoniei, Bodo s'a încovoiat la intrare până la 90 de grade, îngânând protocolar şi aplaudat:

— Salutut... Poftiţi d. Bruno...

Din fundul restaurantului, d. Musty a răsărit cu un salut egal de zgomotos şi de protocolar:

— Salut, d. Bruno...

Iar sala întreagă s'a aliat într'un cor cu numeroase voci şi acelaş refren, întonat în fortissimo:

— Saluut, d. Bruno...

Afectat de primirea aceasta cordială, noul venit şi-a strâns gura într'un rictus nervos, împingându-şi însoţitoarea spre prima loje.

Cu aceiaş competenţă generală, reprezentantul ziarului «Torentul» a precizat şi cazierul nouilor sosiţi:

— El este Bruno Leul. In intimitate i se zice Blondel, deşi e negru ca Dinicu, sau ca Negusul. Este preşedintele *«Sindicatului românesc de filme americane»*. Şi-a purtat tinereţea prin varieteuri, împărţindu-şi timpul între şampanie, dansatoare străine şi ospeţe indigene.

A vrut să se însoare, dar n'a putut.

Celălalt reprezentant al ziarului «Torentul» are o tresărire subită:

— N'a putut să se însoaore?...

— Nu este ceiace te gândeşti d-ta!... l-a temperat uzina informativă a restaurantului «La mustul înăsprit». Nu l-au lăsat dansatoarele străine din varieteuri, ospeţele indigene şi şampania. Ii plac toate trei prea mult, pentruca să fi putut renunţa la toate pentru recompensa banală a unei căsătorii. A rămas, deci, burlac. Fetiţa blondă cu care este astă seară, este o nouă stea a cabaretului «Pavillon». Pe afişe se numeşte Joan Ciau.

(Va urma)